

Full diocesà

17 d'abril del 2016

p4 i p5 —Les propostes per a viure l'estiu amb la Delegació de Joves

p6 i p7 —Els bisbes alcen la veu per denunciar la situació dels refugiats



El Papa convoca la joventut a Cracòvia

Ja està en marxa tota l'organització per a celebrar amb els joves de tot el món la pròxima Jornada Mundial de la Joventut. Estem convocats pel papa Francesc a la fi de juliol a Cracòvia. T'ho perdràs?

La XXXI edició de la Jornada Mundial de la Joventut es realitzarà a Cracòvia l'any 2016. Serà la segona JMJ que acollirà Polònia després de la realitzada l'any 1991 en Czs-tochowa, amb el papa sant Joan Pau II.

La seu va ser anunciada pel papa Francesc en finalitzar l'acte de la Jornada Mundial de la Joventut de Rio de Janeiro, davant de tres milions de joves d'arreu, i tindrà

lloc del 26 al 31 de juliol del 2016.

Les Delegacions de Joventut de les diòcesis amb seu a Catalunya i Balears ofereixen una proposta per a aprofitar aquesta JMJ al màxim. Durant una setmana es tindrà la possibilitat de conèixer alguns dels llocs més emblemàtics de la història del poble polonès, tan lligat a la fe cristiana, i participar en la JMJ a Cracòvia quan arribi el papa Francesc.

Cracòvia és una ciutat lligada a la figura de Joan Pau II. Antiga capital de Polònia, situada a la part sud del país, és una de les ciutats més belles d'Europa.

«Els convertits de nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant»

Diumenge IV de Pasqua / Cicle C

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pau i Bernabé continuaren el seu viatge des de Perga i arribaren a Antioquia de Pisídia. El dissabte entraren a la sinagoga i s'assegueren. Quan ja es dispersava la gent reunida a la sinagoga, molts dels jueus i dels prosèlits seguiren Pau i Bernabé. Ells els parlaven, mirant de persuadir-los que es mantinguessin fidels a la gràcia de Déu. El dissabte vinent gairebé tota la ciutat es reuní per escoltar la paraula del Senyor. Quan els jueus veieren aquella multitud, s'engelosiren tant que es posaren a impugnar amb paraules injurioses tot el que deia Pau. Però Pau i Bernabé els respongueren amb valentia: «Era el nostre deure anunciar-vos primer a vosaltres la paraula de Déu. Però ja que vosaltres no la voleu rebre i us feu vosaltres mateixos indignes de la vida eterna, ara ens adreçarem als qui no són jueus. Així ens ho té ordenat el Senyor: "T'he fet llum de les nacions perquè portis la salvació fins als límits de la terra".» Quan sentiren això els qui no eren jueus, se n'alegraren, i lloaven la paraula del Senyor. Tots aquells que Déu havia destinat a la vida eterna es convertiren a la fe. La paraula del Senyor s'escampava per tota la regió. Però els jueus instigaren les dones devotes més distingides i els principals de la ciutat a promoure una persecució contra Pau i Bernabé, fins que els expulsaren del seu territori. Ells, en senyal de protesta, s'espolsaren els peus sobre els qui els feien marxar, i se n'anaren a Iconi. Els convertits de nou vivien feliços, plens d'alegria i de l'Esperit Sant.

(13,14.43-52)

Salm responsorial

Som el seu poble i el ramat que ell pastura.
(Salm 99)

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

Jo, Joan, vaig veure una multitud tan gran que ningú no hauria pogut comptar. Eren gent de tota nacionalitat, de totes les races i de tots els pobles i llengües. S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits de blanc i amb palmes a les mans. Un dels ancians em digué: «Aquests són els qui vénen de la gran tribulació. Han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell, i els han quedat blancs. Per això estan davant el tron de Déu, donant-li culte nit i dia dins el

seu santuari. El qui seu en el tron els protegirà amb la seva presència, mai més no passaran fam, mai més no passaran set, ni estaran exposats al sol ni a la calor, perquè l'Anyell que està en el tron els guiarà i els conduirà a les fonts on brolla l'aigua de la vida. Déu els eixugarà totes les llàgrimes dels seus ulls.»

(7,9.14b-17)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, digué Jesús: «Les meves ovelles reconeixen la meva veu. També jo les reconec i elles em segueixen. Jo els dono la vida eterna: no es perdran mai ni me les prendrà ningú de les mans. Allò que el Pare m'ha donat val més que tot, i ningú no ho podrà arrencar de les mans del Pare. Jo i el Pare som u.»

(10,27-30)

«Les meves
ovelles reconeixen
la meva veu.
També jo les
reconec i elles
em segueixen. Jo
els dono la vida
eterna...»

«Pastor bonus»

Josep Molist i Rifà, prev.

El fragment del llibre dels Actes conté la narració de l'expansió missionera de l'Església cap a l'Àsia. Relata el primer viatge missioner de Pau, Bernabé i Joan Marc, entorn de l'any 44 dC. Venien de Perga, una ciutat pròxima a la costa sud de l'Àsia Menor. I d'allí anaren a Antioquia de Pisídia (avui dins Turquia). La xarxa de relació era per a ells la comunitat jueva d'aquestes ciutats. Per això, participaven en la litúrgia sinagoga. A Antioquia de Pisídia foren convidats a fer un comentari després d'escoltar les dues lectures bíbliques tal com era costum. Però, després, els jueus es van confabular contra ells, i van haver de fugir cap a Iconi. Malgrat això, fou una de les primeres ciutats on va néixer una comunitat cristiana.

El diumenge del Bon Pastor ocupava, en l'ordenació del calendari romà, el diumenge després de l'Octava de Pasqua. Des del temps de sant Agustí, aquest diumenge temàtic es troba en tots els ritus. Per altra banda, tant en les inscripcions sumèries com en la cultura assíria i babilònica els reis es presenten com a pastors instituïts per Déu: governar s'expressa sota la imatge de pasturar. També en l'Antic Testament Déu és el pastor d'Israel. I com el pastor, el qui governa ha de tenir cura dels més febles.

La imatge de l'Anyell de Déu que, en un altre sentit, ocupa un lloc central en el llibre de l'Apocalipsi —dirà Ratzinger— encercla tot l'evangeli i és també l'explicació del discurs del bon pastor, que és essencialment metàfora de la donació de la vida de Jesús. El bon pastor representava la seguretat i la confiança per a aquells primers cristians enmig d'un món que sentien hostil.



La imatge



El Bon Pastor (s. V). Mausoleu de Gal·la Plàcidia (Ravenna).

Amb l'al·legoria del Bon Pastor, Jesús ens diu com són les seves relacions amb els seus deixebles: «Les meves ovelles reconeixen la meua veu. També jo les reconec i elles em segueixen.» Hi ha un reconeixement mutu i una decisió lliure de seguiment. La relació amb Jesucrist és profundament personalitzadora.



Agenda

Lit. hores: Setmana IV

18 dilluns

—Sant Perfecte, màrtir (*850)
Fets 11,1-18 / Salm 41 / Joan 10,1-10

19 dimarts

—Sant Vicenç de Cotlliure, màrtir (*291)
Fets 11,19-26 / Salm 86 / Joan 10,22-30

20 dimecres

—Sant Sulpici, màrtir
—Sant Adjutori, monjo (1069-1131)
Fets 12,24-13,5 / Salm 66 / Joan 12,44-50

21 dijous

—Sant Anselm, bisbe i doctor de l'Església (1033-1109)
Fets 13,13-25 / Salm 88 / Joan 13,16-20

22 divendres

—Sant Apel·les, màrtir
—Sant Agapit, papa (*536)
Fets 13,26-33 / Salm 2 / Joan 14,1-6

23 dissabte

—Sant Jordi, màrtir, patró del principat de Catalunya (s. IV)
—Sant Adalbert, bisbe i màrtir (956-997)
Apocalipsi 12,10-12a / Salm 33 / 1 Joan 5,1-5 / Joan 15,1-8

24 diumenge V de Pasqua / Cicle C

—Sant Pere Ermengol, màrtir (1238-1304)
—Sant Fidel de Sigmaringen, prev. i màrtir (1578-1622)
Lectures: Fets 14,21b-27 / Salm 144 / Apocalipsi 21,1-5a / Joan 13,31-33a.34-35

Els caputxins i la Divina Pastora

Fra Valentí Serra de Manresa, caputxí

La devoció a la Mare del Diví Pastor —popularment, «la Divina Pastora»— està molt estesa i consolidada arreu d'Espanya i Amèrica Llatina. Ja des del seu inici, aquesta devoció la van promoure i divulgar els framenors caputxins hispans a través d'una sovintejada predicació de missions populars arreu de les viles i parròquies peninsulars.

La Divina Pastora és una advocació mariana molt entranyable, i enormement popular, adreçada a la Mare de Jesús, el Bon Pastor, que començà a desenvolupar-se a la ciutat de Sevilla l'any 1703 en un context espiritual marcat, arreu d'Europa, pel rigorisme espiritual jansenista, d'una banda, i per l'altra, pel racionalisme dels *novatores* i dels *pre-il·lustrats*. Els uns, els rigoristes, promovien una espiritualitat que presentava un Déu sever, exigent i molt rigorós. Els altres, els racionalistes —per influx del cristianisme reformat d'inspiració protestant— menyspreaven qualsevol mostra o expressió de pietat popular, especialment la referida a la Mare de Déu.

Els frares caputxins, a través de la seva proximitat al poble i l'acció pastoral de tarannà franciscà, contribuïren a

superar aquestes dues tendències a través de la promoció d'aquesta nova advocació a Maria, Mare del Diví Pastor. La festa de la Divina Pastora s'escau, doncs, el dissabte abans del IV Diumenge de Pasqua —o Domínica del Bon Pastor—, tal com ho assenyala el Calendari Seràfic i tal com ho recull també el popular *Calendari de l'Ermità*.

Cal esmentar que Mn. Cinto Verdaguer escriví —i musicà— la lletra dels goigs per a ser cantats a la Divina Pastora venerada en l'antic convent dels caputxins de Vic, on Verdaguer havia professat com a terciari franciscà en 1870 i on, alguns anys abans, en 1824, santa Joaquina de Vedruna cedí les seves joies a la dita imatge de la Divina Pastora.

L'any 1801 que els terciaris de la manresana capella de Sant Bartomeu, amb la col·laboració dels frares caputxins, organitzaren el primer novenari i la primera processó de la imatge de la Divina Pastora pels carrers del barri de les Escodines —la tradicional passada— que ha arribat fins als nostres dies.

L'any 1850, l'exclaustrat caputxí beat Josep Tous d'Igualada fundà, a Ripoll, una nova congregació religiosa dedicada a l'ensenyament, que posà sota la protecció de la Divina Pastora, actualment coneguda com a religioses «Caputxines de la Mare del Diví Pastor», que tenen la casa generalícia a la ciutat de Barcelona, i a Igualada hi ha una capella a la casa natal del beat Josep Tous i un col·legi des de l'any 1873 a la plaça de la Creu.



LA DIVINA PASTORA DE LAS ALMAS MARIA
REZANDO UNA SALVE, O AVE MARIA SE GANAN MUCHAS INDULGENCIAS

**Any Sant de la Misericòrdia:
guanya el Jubileu a la
catedral de Vic**

**Horari diari de
confessions:
matí, de 10 a 12 h;
tarda, de 5 a 7 h.**

Viu l'estiu amb la Delegació de Joves

Redacció

Us proposem les activitats organitzades des de la Delegació de Joves per a aquest estiu, per tal d'anar planificant una agenda que es preveu ben intensa. Comencem:

26 de juny: Jubileu dels joves

S'organitzarà, l'últim diumenge de juny, un trobada diocesana de joves a Vic, per tal de rebre el do del jubileu en aquest Any de la Misericòrdia. Travessarem la porta santa, celebrarem l'eucaristia a la catedral, hi haurà gimcana per la ciutat, concert de música i moltes activitats més!

Del 4 al 10 de juliol: Colònies d'estiu per a joves

Destinades a joves de 13 a 17 anys, i també per a nens de 8 a 12 anys. Es duran a terme a Santa Eulàlia de Riu-primer (Casa Aliberch) i s'han organitzat moltíssimes activitats en un entorn incomparable: jocs, dinàmiques, piscina, cinema, excursions, espais de diàleg, tallers de música, esport per a tots els gustos i moments per a compartir l'alegria de ser viu a l'estiu. Tot està preparat perquè sigui una setmana ben intrèpida. Qui prova l'experiència, repeteix!

14-17 de juliol: Camí ignasià

En aquest primer any jubilar ignasià, amb els joves caminarem de Jorba a Manresa, passant per Montserrat, fent l'últim tram del camí seguint les petjades de sant Ignasi. Seran uns dies molt intensos!

Del 20 al 31 de juliol: Anem a Cracòvia (Polònia) a la Jornada Mundial de Joventut!!!

El papa Francesc ens convoca a viure una experiència inoblidable, amb joves de tot el món, units tots per l'alegria de la fe. Hi anirem amb autocar, viurem els dies previs a la diòcesi de Ploek (ens hi esperen, perquè ja els vam acollir nosaltres el 2011), farem ruta per Polònia seguint les petjades de sant Joan Pau II, i a Cracòvia rebrem el Papa amb milions de joves. Les inscripcions estan obertes. Poseu-vos en contacte amb la Delegació per a rebre més informació.

14 d'agost: Un far en la nit

La nit del 14 al 15 d'agost ens trobarem al santuari de Puig-agut per viure una vetlla jove d'adoració, amb cants i un ambient de pregària únic. Hi haurà intendència i possibilitat d'acampar.



Trobareu més informació de totes les activitats a la pàgina web de la Delegació (www.jbvvic.com) i també trucant al 656 366 337 o enviant un correu a joves@bisbatvic.com. Reserveu les dates a la vostra agenda i animeu-vos a experimentar un estiu ben viu!



Mans Unides

PASSIÓ SOLIDÀRIA

Una aliança contra la pobresa

**LA PASSIÓ
D'ESPARREGUERA**

dia 1 de maig 2016

Inscripcions fins el 25 d'abril.

T. Vic: 93 886 29 66

T. Igualada: 93 803 31 20

T. Manresa: 93 874 23 16



L'episcopat de Catalunya denuncia la situació dels refugiats

Nota oficial

Els bisbes de Catalunya volem expressar la nostra solidaritat amb els milions de persones que han hagut de fugir de diferents països de l'Orient Mitjà, Àsia i Àfrica a conseqüència dels terribles conflictes armats i de les persecucions. També amb els milions de persones que arreu del món es veuen abocades a emigrar a causa de la pobresa.

En els seus desplaçaments, els refugiats i emigrants pateixen sovint situacions extremadament precàries, abusos per part d'organitzacions que trafiquen amb les persones i, de vegades, també rebuig social i tracte inadequat per part d'algunes autoritats. No podem oblidar que són milers, molts d'ells infants, els qui han perdut tràgicament la seva vida creuant la Mediterrània per arribar a Europa. Per tot això, els bisbes preguem Déu amb esperança, per tal que tots els emigrants i refugiats siguin protegits i tractats d'acord amb la dignitat que mereix tota persona.

Malauradament, ens dol profundament constatar que algunes polítiques desenvolupades pels governs d'Europa i l'actitud d'una part de les poblacions europees no s'estan mostrant a l'alçada de la seva obligació legal i moral de protegir i acollir tots els refugiats, la qual cosa provoca encara majors sofriments.

Amb tot, són de lloar i agrair els gestos i esforços de solidaritat de bona part de la ciutadania i d'organitzacions no go-

vernamentals que s'han multiplicat arreu. També a Catalunya hem vist que són moltes les persones i organitzacions que s'han mobilitzat en iniciatives de salvament, assistència humanitària i sensibilització social. Les institucions públiques i entitats socials s'han preparat per a l'acolliment i integració de refugiats al nostre país. Els bisbes donem suport i encoratgem totes aquestes accions. Les nostres diòcesis, a través de Càritas i altres entitats catòliques, han ofert des del primer moment diversos equipaments i

Algunes polítiques
no s'estan mostrant
a l'alçada de la seva
obligació

recursos per a l'acolliment i, de fet, fa temps que atenen refugiats i ajuden a sensibilitzar l'opinió pública.

Els cristians no ens hem de cansar d'insistir que els refugiats i els emigrants han de ser tractats com a germans, respectant sempre la seva dignitat humana. Hem de fer nostre el seu sofriment i superar la temptació de la indiferència. És el desig, tantes vegades expressat, de veure una Europa unida i cohesionada, compartint els valors democràtics que defineixen la seva identitat. El papa Francesc ha mostrat reiteradament la seva preocupació per aquesta problemàtica, amb múltiples gestos i paraules de denúncia i de solidaritat.

Per tot això, els bisbes de Catalunya volem fer una crida a la societat catalana a continuar mobilitzant-se i a treballar en favor de l'acolliment i integració dels refugiats i també de tots aquells que, per raons econòmiques o altres dificultats, arriben al nostre país amb el desig de poder emprendre una vida millor. I oferim de nou la mà-

xima col·laboració de l'Església per a fer-ho possible.

Així mateix, convidem la ciutadania i les institucions a incidir sobre la Comunitat internacional per tal que es garanteixi l'acolliment i protecció de la vida i els drets humans de tots els emigrants i refugiats. És necessari i urgent que s'afrontin seriosament les causes d'aquesta dura realitat, posant fi als greus conflictes armats, a la inseguretat i la pobresa que provoquen la sortida de milions de persones dels seus països d'origen.

Finalment, ens volem adreçar a les comunitats cristianes, demanant que intensifiquin la pregària i els esforços concrets de solidaritat i hospitalitat davant de tots els immigrants i refugiats que arriben al nostre país. El papa Francesc, en aquest Any Sant de la Misericòrdia, ens convida a «desvetllar la nostra consciència, molts cops adormida davant el drama de la pobresa, i d'entrar encara més en el cor de l'Evangelí» (MV, 15).



El llibre

Més fulles de tardor

Climent Forner



El Full Diocesà de Solsona ha estat des de la seva fundació, com reconeix Climent Forner, «la columna vertebral de tota la meua vida». Des dels anys cinquanta, l'autor d'aquest llibre ja va començar a fer-s'hi present amb alguns articles, fins que va acabar essent-ne el director o codirector durant una trentena d'anys.

Si l'any 1998, amb el llibre *Fulls del «Full»*, ja va aplegar vint-i-cinc anys d'escrits, ara amb *Més fulles de tardor* ha reunit també els articles que, dins de la secció «A la vora del foc», ha anat publicant a partir d'aquell any i fins al 2015.

Com ens diu Xavier Novell, bisbe de Solsona, en el pròleg, aquest llibre «és com el bon vi que s'ha anat gestant en la soledat i en la foscuria del celler per a poder adquirir cos i aromes delicades». Uns escrits, doncs, que com les bones homilies dominicals no us deixaran indiferents.



Amoris laetitia

Romà Casanova, bisbe de Vic



«L'alegria de l'amor que es viu en les famílies és també la joia de l'Església. Com han indicat els Pares sinodals, tot i els nombrosos senyals de crisi del matrimoni, "el desig de família roman viu, especialment entre els joves, i això motiva l'Església". Com a resposta a aquest anhel, "l'anunci cristià sobre la família és veritablement una bona notícia.» Amb aquestes paraules tan positives i realistes respecte a la família, comença l'exhortació apostòlica del sant pare Francesc, *Amoris laetitia*. Després dels dos Sínodes de Bisbes en els mesos d'octubre dels dos anys passats, el Papa presenta a l'Església la seva reflexió, que vol ajudar tots els cristians a donar resposta, des de la fe en Crist, als reptes que té proposada la família en aquest moment de la història. Des d'una premissa clara: la bellesa de la família i la bellesa de la vida familiar, malgrat tots els problemes que pugui haver-hi.

L'anunci cristià sobre la família és veritablement una bona notícia

El papa Francesc convida tota l'Església i, en particular, els seus ministres a estar més a prop de les persones, més enllà, de la situació en què es trobin. L'Església sempre ha de comprendre, acompanyar, integrar i obrir els braços a tothom i especialment als qui sofreixen. L'exhortació apostòlica ens convida a viure la misericòrdia i el discerniment pastoral davant les situacions que no responen plenament a allò que ens proposa el Senyor. En les situacions de fragilitat, complexes o irregulars hem d'acompanyar, discernir i integrar. No podem mai excloure ningú del cor de l'Església ni del nostre cor. Ens diu també clarament el Sant Pare: «Comprendre les situacions excepcionals mai no implica amagar la llum de l'ideal més ple ni proposar menys que el que Jesús proposa a la persona humana.



Avui, més important que una pastoral dels fracassos és l'esforç pastoral per consolidar els matrimonis i així prevenir les ruptures» (núm. 307).

L'objectiu d'aquestes meves paraules no és, evidentment, substituir la lectura d'aquesta bella i profunda exhortació del papa Francesc, sinó més aviat animar-vos a la seva lectura. Per als bisbes, sacerdots i persones relacionades amb la pastoral familiar, ens és essencial la seva lectura per a viure la missió encomanada de servei a les persones. Per a tot catòlic, la seva lectura és important per a adonar-se de l'esforç que l'Església fa i vol continuar fent en el món de l'amor matrimonial i de les famílies. Els matrimonis cristians l'hauríeu de llegir com a reflexió i orientació per a viure l'amor esponsal fidel i fecund, així com també per a il·luminar la tasca prioritària i fonamental de l'educació dels fills. I per a la nostra diòcesi hem d'agradir a més que en la providència el Senyor ens ha regalat aquesta exhortació en els mesos previs a viure el tercer any del Pla Diocesà de Pastoral que té com a lema «La bellesa de la família».

